

پیام کنگره هفدهم سازمان کارگران انقلابی ایران راه کارگر به کارگران و زحمتکشان ایران

هفدهمین کنگره سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) با گرمی داشت یاد همه جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم، تقدیر از مبارزات مردم ایران، موقعیت دشوار کارگران و زحمتکشان کشور و تاکید بر وظایف مبرم در حمایت از مبارزات کارگری برگزار شد.

هفدهمین کنگره سازمان ما بی تردید در شرایط خطیری برگزار شده است. تهدیدات روزافزون جنگ طلبانه، احتمال وقوع جنگ، تحریم های مرگبار اقتصادی در ترکیب با گسترش فقر و فلاکت در اثر برچیدن یارانه ها و تشدید همه جانبه سرکوب اعتراضات و ناراضی های مردم از سوی حاکمیت، خطر تشدید و آگرایی و فروپاشی کشور را شدت داده است. این وضعیت از یک سو فشار بیرحمانه ای بر جنبش اعتراضی، که جنبش کارگری بازوی مهم آن است، وارد می سازد و از سوی دیگر در حالی که هر تلاش سازمانگرانه در جهت شکل دادن به مقاومت جمعی مردم و تقویت اراده مستقل کارگران و زحمتکشان بشدت سرکوب می شود، اردوی نیروهای مرتجع و حامی قدرت های امپریالیستی تلاش های خود در جهت شکل دادن به قدرت جایگزین حاکمیت اسلامی را شدت داده است تا با بهره برداری از ظرفیت ناراضی های گسترده در جامعه و شورش های خودانگیخته، اعتراضات توده ای را مصادره کند و جنبش مردم برای آزادی و برابری را به منجلاص منافع قدرت های امپریالیستی بکشاند. هدفی که یک بار قدرت های امپریالیستی با کودتای ننگین ۲۸ مرداد در ایران پیش برده اند، قرار است این بار متناسب با شرایط سیاسی کنونی و با مانور میان "گزینه های" مختلف از سوی کارگزاران و وابستگان امپریالیسم عملی شود.

با خطر و آگرایی، فروپاشی، مصادره اعتراضات توده ای و جایگزین سازی از بالا، تنها با سازماندهی مستقل ناراضی های مردم در اعماق جامعه و شکل دادن به جنبشی مطالباتی با سیمایی متمایز می توان مقابله کرد. تردیدی وجود ندارد که نقش کارگران و زحمتکشان در این سازماندهی تعیین کننده است زیرا اکثریت جمعیت محروم کشور ما را تشکیل می دهند. سازماندهی کارگران و زحمتکشان و برآمد جنبش کارگری به عنوان قلب تپنده جنبش اعتراضی مستلزم آن است که:

یک: نقطه عزیمت سازماندهی بر پیوند گام به گام میان مطالبات مشترک بی واسطه خود کارگران استوار گردد. یک نمونه از این رویکرد در وضعیت کنونی تلاش سازمانگرانه برای تبدیل اعتراضات پراکنده علیه دستمزدهای معوقه به اعتراضات فراکارخانه ای است که می تواند قدرت چانه زنی کارگران را افزایش دهد.

دو: حرکت بی نقشه و صرفا واکنشی به حرکت نقشه مند و کنشگرانه تبدیل شود. کنشگری نقشه مند به معنای شناسایی مراکز و کانون های اصلی مبارزات کارگری و اولویت بندی تمرکز سازمانگرانه بر مدار آن است. عروج جنبش کارگری بدون تصرف کانون های اصلی مبارزات کارگری، بدون حضور موثر در شهرک ها و قطب های کارگری کشور و بدون سازمان دهی مزد و حقوق بگیران بخش خدمات امکان ندارد.

سه: نه تنها زمان کار که زمان فراغت کارگران و زحمتکشان نیز در شرایطی که فاصله اشتغال تا بیکاری یک قرارداد برده دارانه کوتاه مدت است و بخش عظیمی از نیروی اردوی کار در حاشیه شهرها و محلات فقیرنشین با مشاغل موقت زندگی می کنند در مرکز توجه تلاش های سازمانگرانه قرار بگیرد. جنبش کارگری بدون توجه به سازماندهی در محلات نمی تواند از پایگاه موثری برخوردار باشد.

چهار: در شرایطی که رژیم به سوی "اقتصاد مقاومتی" یعنی ریاضت کشی، تحمل فلاکت، کمیابی، احتکار، گرانی و انواع محرومیت های ناشی از فروپاشی اقتصاد نفتی محاصره شده می رود، ایجاد نهادهای کوچک و مستقل همیاری و کمک رسانی به مردم، بویژه در مناطق محروم، در سطوح مختلف، در دستور کار قرار گیرد. ابتکار خودجوش مردم در شکل دادن به نهادهای امداد و کمک رسانی به زلزله زده گان آذربایجان نشان می دهد که بی اعتمادی به رژیم و نظام فاسد و ناکارای اداری و سیستم مدیریتی تبهکارانه آن، از ظرفیت خودسامان یابی برخوردار است. تشکیل نهادهای همیاری و کمک رسانی بر محور توانمند سازی محرومان در پیگیری مطالبات شان، اگر فراگیر شود، عامل تقویت همبستگی توده ای و پل زدن در اعماق جامعه علیه انبوهی از شکاف های افقی و علیه روندهای و آگرایی است.

پنج: همبستگی اردوی کار در برابر سرمایه و نیروهای حامی کارگران و زحمتکشان به عنوان محور مهمی از تقویت مبارزات کارگری مورد توجه قرار گیرد. تقویت همسویی و اتحاد عمل مبارزاتی از طریق تشکیل کمیته های اقدام، صدور بیانیه ها و فعالیت های مشترک در کادر مناسب های کارگری در داخل کشور، پشتیبانی متقابل از تشکل های کارگری بدور از مصالح فرقه گرایانه و اقدام و فعالیت های مشترک نیروهای چپ و کمونیست بر اساس حمایت از مبارزات کارگری در خارج از کشور گام های مثبتی است که در راستای این همبستگی تاکنون برداشته شده است. اما لازم است در راستای تقویت مبارزات کارگری همچنان گسترش یابد.

هفدهمین کنگره سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) به همه کارگران و زحمتکشان ایران که در شرایط دشوار و موقعیت خطیر کنونی با رژیمی سرکوبگر، با خطر جنگ، با تحریم های فلج کننده اقتصادی امپریالیستی، با بحران بیکاری، با گرانی کمرشکن مایحتاج ضروری و با محرومیت های تحمل ناپذیر دیگر روبرو هستند، درود می فرستند و بار دیگر بر عزم و اراده خود در ایستادن در سنگر کارگران و پیشبرد وظایف مبارزاتی در جهت رهایی و سربلندی همه مردم ایران و همه مزد و حقوق بگیران کشور تاکید می کند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم
کنگره هفدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)
شهریور ماه ۱۳۹۱ (اوت ۲۰۱۲)